

לימוד מקראי

הבשורה שהכריז פאולוס באיגרותיו

המשיח נגלה: מת, נקבר וקם לתחייה

מהדורת לימוד 2026 • הבין-שורי היווני של פרנסיסקו לקואבה

RUPERTO BRAVO BENAVENTE (R.B.B.)

מחבר-מהדר

הבשורה שהכריז פאולוס באיגרותיו

לימוד מקראי המבוסס על Reina-Valera 1960
ועל הברית החדשה היוונית-ספרדית הבין-שורית של פרנסיסקו לקואבה

הוכן עבור:

Ruperto Bravo Benavente (R.B.B.)

מחבר-מהדר

הערת מערכת ותוכן

הערת מערכת

פרסום זה מיועד ללימוד המקרא ולהוראה. הציטוטים הקצרים המסומנים RV1960 משמשים כהפניה; ההסברים מכוונים את הקורא אל הטקסט המקראי המלא. ההערות על היוונית מסכמות את העיון בברית החדשה היוונית-ספרדית הבין-שורית של פרנסיסקו לקואבה.

החלוקה ל"טקסטים ישירים" ול"טקסטים משלימים" היא כלי קריאה בלבד. היא אינה יוצרת דרגות של השראה ואינה מחלקת את המסר השליחי. כל קטע צריך להתפרש בהקשרו הספרותי, ההיסטורי והקנוני.

תוכן

1. מבוא ושיטה
2. חלק א' - טקסטים ישירים
3. חלק ב' - טקסטים משלימים
4. סיכום דוקטרינרי
5. קטלוג מקראי לפי איגרת
6. אינפוגרפיקה לימודית
7. תיאור ביוגרפי
8. ביבליוגרפיה והערות סיום

מבוא ושיטה

מטרה והיקף

חיבור זה אוסף ומסדר את הקטעים המרכזיים באיגרות פאולוס המציגים את הבשורה. ההבחנה בין טקסטים ישירים למשלימים אינה יוצרת שתי בשורות: הראשונים מגדירים או מכריזים במפורש את המסר, והאחרונים מסבירים את פירוטיו, תקוותו והשלכותיו.

המרכז איננו החוויה הדתית האנושית, אלא מעשה שאלוהים השלים בהיסטוריה: ישוע המשיח מת בעד חטאינו, נקבר וקם לתחייה. פאולוס מכריז על המאורע, מסביר את משמעותו וקורא לקבלו באמונה.

הלימוד תמציתי בכוונה. אין הוא מתיימר למצות כל נושא מאל הרומים ועד פילימון, אלא להציע מפה ברורה, מוצקה וניתנת לבדיקה המחזירה אל כתבי הקודש.

מקורות

ההפניות הספרדיות הולכות בעקבות Reina-Valera 1960. ההערות על הטקסט היווני נשענות על החיבור הבין-שורי של פרנסיסקו לקואבה ומנוסחות בקיצור, ללא העתקה ממושכת של מהדורה כלשהי.

מבוא ושיטה

מקורות - המשך

מונחים יווניים מובאים רק כאשר הם מבהירים נקודה: euangelion - בשורה טובה; pistis - אמונה או ביטחון; soteria - פיוס; katallage - פדות; apolytrosis - חסד; charis - להכריז צדיק - dikaioo; צדקה - dikaiosyne - ישועה; arrabon - ערבון או התחייבות.

שלוש-עשרה האיגרות המיוחסות מסורתית לפאולוס, מאל הרומים עד פילימון, נידונות כאיגרות פאוליניות. אל העברים עשויה להאיר נושאים קרובים, אך אינה נכללת כאיגרת פאולינית ישירה מפני שהחיבור אינו מציין את מחברו.

מה פירוש "הבשורה של פאולוס"

אין פירוש הדבר שפאולוס המציא מסר שונה מזה של ישוע המשיח ושאר השליחים. בגלטים א' 11-12 הוא אומר שהבשורה שהכריז אינה ממקור אנושי; בראשונה לקורинתים ט"ו 3 הוא מצהיר שמסר את מה שקיבל.

הביטוי "בשורת" ברומים ב' 16; ט"ז 25 ובשנייה לטימותיאוס ב' 8 מציין את המסר שהופקד בידי. תוכנו נשאר ממוקד בישוע המשיח, מזרע דוד, מת וקם, אדון הכול ומושיע המאמינים. תרומתו המיוחדת היא הבהרה של תוצאות הצלב והתחייה: הצדקה, איחוד עם המשיח, גוף אחד, חותם הרוח ותקוות הכבוד.

מפתח לחלוקה

טקסטים ישירים: קטעים המזכירים את הבשורה, מסכמים את תוכנה, מתארים את הכרזתה או מזהירים משיניה.

טקסטים משלימים: קטעים המסבירים את הצורך, הברכות, החיים החדשים, התקווה וההבטחות שאינן נפרדות מן הבשורה.

חלק א' - טקסטים ישירים

הפרקים הבאים עוברים בין האיגרות ומדגישים את תרומתה של כל אחת ואת הקשר שלה לגרעין שבראשונה לקורינתים ט"ו 4-1.

1. אל הרומים: הבשורה היא כוח אלוהים

רומים א' 1-17; ב' 16; ג' 21-28; ד' 23-25; ה' 1-11; ו' 8-17; ט"ז 25-27
פאולוס מציג את עצמו כמופרש לבשורת אלוהים. הבשורה הובטחה בכתובים ונוגעת לבן: המשיח האמיתי לפי הבשר, שהוכרז בכוח כבן האלוהים בתחייה.

רומים א' 16-17 הוא משפט המפתח של האיגרת. הבשורה היא כוח אלוהים לישועת כל המאמין. צדקת אלוהים מתגלית בה מאמונה לאמונה: היוזמה, היסוד והיעילות שייכים לאלוהים; האדם מקבל באמונה.

רומים ג' 21-26 מסביר את הצלב כהתגלות צדקת האל. הכול חטאון, אך המאמינים מוצדקים חנם בחסד, באמצעות הפדות שבמשיח. אלוהים נשאר צדיק ובה בעת מצדיק את המאמין בישוע.

רומים ד' 23-25 מחבר את מסירת המשיח ואת תחייתו: הוא נמסר בגלל פשעינו והוקם למען הצדקתנו. פרק ה' מציג שלום עם אלוהים, גישה לחסד, תקוות הכבוד ופיוס.

חלק א' - טקסטים ישירים

2. הראשונה לקורינתים: דבר הצלב והגרעין שנמסר

הראשונה לקורינתים א' 17-24; ב' 1-5; ט' 16-23; ט"ו 1-11

ההכרזה המשיחית אינה נשענת על חכמה רטורית המרוקנת את הצלב מכוחו. לנקראים, המשיח הצלוב הוא כוח אלוהים וחכמתו. האמונה אינה נשענת על יכולת אנושית אלא על כוח אלוהים.

בראשונה לקורינתים ט"ו 1-4 פאולוס מוסר את הניסוח המרוכז ביותר: המשיח מת בעד חטאינו לפי הכתובים, נקבר וקם ביום השלישי לפי הכתובים. הקבורה מאשרת את ממשות המוות; ההופעות מאשרות את התחייה. הקטע כולל קבלה, עמידה וישועה. אין זו נוסחה טקסטית, אלא אחיזה אמיתית בהכרזה השליחית. אותו מסר הוכרז בידי פאולוס ובידי יתר עדי התחייה.

3. השנייה לקורינתים: אור, החלפה ופיוס

השנייה לקורינתים ד' 3-6; ה' 14-21; ח' 9

אם הבשורה מכוסה, העיוורון שייר לעידן הזה; אלוהים מאיר בלב את דעת כבודו בפני ישוע המשיח. המבשר אינו מכריז על עצמו, אלא על ישוע המשיח כאדון.

מות המשיח הוא בעל משמעות מייצגת: אחד מת בעד הכול. מי שבמשיח הוא בריאה חדשה. אלוהים מפיס את העולם לעצמו במשיח ומפקיד בידי שליחיו את דבר הפיוס. מי שלא ידע חטא נעשה לחטאת בעדנו, כדי שאנו נהיה בו לצדקת אלוהים.

חלק א' - טקסטים ישירים

4. אל הגלטים: בשורת חסד אחת

גלטים א' 6-12; ב' 15-21; ג' 6-14; ד' 4-7; ו' 14-15

האיגרת מזוהירה בחומרה מפני "בשורה אחרת". הוספת דרישות כבסיס להצדקה אינה משפרת את הבשורה, אלא משנה אותה. המסר אינו ממקור אנושי.

גלטים ב' 16 חוזר על כך שהאדם אינו מוצדק ממעשי התורה אלא באמונה בישוע המשיח. החיים החדשים מתוארים כאיחוד: "עם המשיח נצלבתי". המשיח פדה אותנו מקללת התורה בהיותו לקללה בעדנו, כדי שהברכה תגיע לעמים והרוח תתקבל באמונה.

5. אל האפסים: עושר החסד והסוד שנגלה

אפסים א' 3-14; ב' 1-22; ג' 1-12; ו' 15, 19-20

באפסים הישועה נראית מתוך עצת אלוהים הנצחית. במשיח הפדות בדמו, סליחת החטאים ושפע החסד. לאחר ששמע את דבר האמת, בשורת הישועה, והאמין, המאמין נחתם ברוח הקודש המובטחת.

הישועה היא בחסד, באמצעות האמונה; לא מאתנו ולא ממעשים המאפשרים להתפאר. מעשים טובים אינם הסיבה אלא הדרך שהוכנה למי שכבר נברא במשיח. הסוד שנגלה כולל את העמים כיורשים יחד, איברי אותו גוף ושותפים להבטחה במשיח באמצעות הבשורה.

חלק א' - טקסטים ישירים

6. פיליפים וקולוסים: המשיח, הרוח והעליונות

פיליפים א' 12-18, 27; ב' 5-11; ג' 7-11; קולוסים א' 5-23; ב' 6-15

פיליפים קוראת לחיות כראוי לבשורה ומציגה את המשיח שהשפיל את עצמו עד מוות על הצלב ולאחר מכן נישא. פאולוס מחשיב את זכויותיו הקודמות להפסד כדי להרוויח את המשיח ולהימצא בו, לא בצדקה עצמית מן התורה אלא בצדקה מאלוהים שבאמונה.

קולוסים קושרת את הבשורה לתקווה השמורה בשמים. המשיח הוא צלם האלוהים הבלתי נראה, הבורא, מקיים הכול, ראש הקהילה והמפשר באמצעות דם צלבו. שטר החוב נגדו נמחק והכוחות הופשטו; המאמין שנקבר וקם עם המשיח מקבל סליחה וחיים.

7. התסלוניםקים: תשובה ותקווה

הראשונה לתסלוניםקים א' 4-10; ב' 1-13; ד' 13-18; ה' 9-11; השנייה לתסלוניםקים א' 6-10; ב' 13-17

הבשורה באה לא רק במילים אלא גם בכוח, ברוח הקודש ובביטחון מלא. התסלוניםקים פנו מן האלילים לאלוהים כדי לעבוד את האל החי ולחכות לבנו שקם מן המתים.

התקווה אינה נפרדת מן המסר. המתים במשיח יקומו, והחיים ילקחו יחד עמם לפגוש את האדון. אלוהים לא יעד את המאמינים לחרון אלא להשגת ישועה באמצעות ישוע המשיח; לכן עליהם לנחם איש את רעהו בדברים אלה.

חלק א' - טקסטים ישירים

8. האיגרות הפסטורליות: הפיקדון שנמסר

הראשונה לטימותיאוס א' 11-16; ב' 3-7; ג' 16; השנייה לטימותיאוס א' 8-14; ב' 8-13; טיטוס ב' 11-14; ג' 3-7
פאולוס מכנה את המסר "בשורת כבוד האל המבורך" שהופקדה בידיו. תשובתו מגלה את אורך רוח המשיח והופכת אותו לדוגמה למי שיאמינו לחיי עולם.

יש אלוהים אחד ומתווך אחד בין אלוהים לבני אדם, האדם המשיח ישוע, שנתן את עצמו ככופר בעד הכול. טימותיאוס חייב לזכור את ישוע המשיח, שקם מן המתים ומזרע דוד, לפי הבשורה.

טיטוס מסכם את החסד המושיע והמחנך. הישועה אינה ממעשי צדקה שעשינו, אלא מן הרחמים, הלידה מחדש וההתחדשות ברוח, כדי שמוצדקים בחסד נהיה יורשים לפי תקוות חיי העולם.

9. פילימון: הבשורה המתגלמת בפיוס

פילימון 4-21

פילימון אינה נותנת הגדרה רשמית לבשורה, אך מראה את פריה ביחסים. אוניסימוס אינו מתקבל עוד רק כעבד אלא כאח אהוב. פאולוס מוכן לשאת את חובו: "זקוף זאת על חשבוני". החסד משנה יחסים, משיב למאמין את כבודו והופך את הפיוס עם אלוהים לפיוס מעשי.

חלק ב' - טקסטים משלימים

קטעים אלה אינם מוסיפים יסוד אחר. הם מפתחים את משמעות מות המשיח ותחייתו לגבי האשמה, הזהות, חיי הקהילה ועתיד המאמין.

1. הצורך האוניברסלי

רומים א' 18-20; ה' 12-21; ז' 7-25; אפסים ב' 1-3; טיטוס ב' 3
הבשורה עונה על צורך אוניברסלי: אשמה, שעבוד לחטא, מוות ואיבה כלפי אלוהים. התורה מגלה את החטא אך אינה יכולה להצדיק את העובר עליה. מצב האדם אינו מאפשר לצמצם את הבשורה לשיפור מוסרי.

2. חסד ואמונה

רומים ב' 27-29; ד' 25; ה' 15-21; ו' א 6; גלטים ב' 1-29; אפסים ב' 4-10; פיליפים ב' 8-9
מצוין אמונה, ביטחון או נאמנות לפי ההקשר. האמונה אינה pistis; מצוין את חסדו החופשי של אלוהים Charis מעשה המזכה בשכר וקונה ישועה, אלא היד הריקה המקבלת את המשיח ואת פועלו.

3. הצדקה ושלום

רומים ב' 21-31; ד' 1-8; ה' 1-2; ח' 30-34; גלטים ב' 16
ל-dikaioo משמעות הצהרתית: אלוהים מייחס צדקה למאמין על יסוד המשיח. ההצדקה עונה על האשמה; השלום עם אלוהים מבטא את מצב הפיוס החדש.

חלק ב' - טקסטים משלימים

4. פדות, כפרה וסליחה

רומים ב' 24-26; הראשונה לקורинתים א' 30; אפסים א' 7; קולוסים א' 13-14; ב' 13-14
מתאר שחרור שהושג במחיר. הצלב אינו משכנע אל אדיש; הוא הספקת אלוהים עצמו בצדקה Apolytrosis
ובאהבה. הסליחה מוחקת את החוב והפדות משחררת מן השלטון.

5. איחוד עם המשיח ובריאה חדשה

רומים ו' 1-4; ז' 4-6; ח' 1-17; הראשונה לקורинתים ו' 17; י"ב 12-27; השנייה לקורинתים ה' 17; גלטים ב' 20; קולוסים
ג' 1-4
הבשורה אינה משנה רק את המעמד המשפטי; היא מאחדת את המאמין עם המשיח במותו ובתחייתו. מן האיחוד
נובעים הזהות, החיים החדשים, השייכות לגוף והתקווה להיגלות עמו בכבוד.

6. רוח הקודש כחותם וכערבון

רומים ח' 9-27; הראשונה לקורинתים ב' 10-16; י"ב 13; השנייה לקורинתים א' 21-22; ה' 5; גלטים ב' 5-2; אפסים א'
13-14; ד' 30
הרוח מיישם את הישועה, מצרף את המאמין לגוף, מעיד על האימוץ ומפגיע. Arrabon פירושו מקדמה או ערבון;
החותם מציין שייכות לאלוהים ומבטיח את השלמת הפדות בעתיד.

7. קידוש וציות

רומים ו' 15-23; י"ב 1-21; הראשונה לקורинתים ו' 9-20; גלטים ה' 13-26; אפסים ד' 17-20; טיטוס ב' 11-14
מעשים אינם מייצרים ישועה, אך החסד יוצר חיים שהשתנו. הקידוש הוא פעולת אלוהים וקורא לתגובה: להקדיש
את הגוף, להתהלך ברוח, לאהוב, לשרת ולדחות את החטא.

חלק ב' - טקסטים משלימים

8. הקהילה, גוף אחד

הראשונה לקורנתים י' 16-17; י"ב 12-27; ג' 26-29; אפסים ב' 11-22; ג' 1-12; ד' 1-16; קולוסים א' 18
הבשורה יוצרת קהילה חדשה. מאמינים יהודים וגויים מתפייסים בגוף אחד. המשיח הוא הראש; מגוון המתנות נועד
לבניין ולא לעליונות אישית.

9. ביטחון והתמדה

רומים ה' 9-11; ח' 1, 28-39; הראשונה לקורנתים א' 4-9; פיליפים א' 6; השנייה לטימותיאוס א' 12; ב' 11-13; אפסים א'
13-14
הביטחון אינו טוען שהמאמין לעולם לא ייכשל; הוא נשען על כך שהמשיח לעולם אינו נכשל. אלוהים מצדיק, המשיח
מפגיע והרוח חותם. הקריאות להתמיד הן אמצעים אמיתיים שבאמצעותם האמונה מתחזקת.

10. תחייה, הלקיחה וכבוד

רומים ח' 18-25; הראשונה לקורנתים ט"ו 12-58; השנייה לקורנתים ד' 16-ה' 10; פיליפים ג' 20-21; הראשונה
לתסלוניקים ד' 13-18; טיטוס ב' 11-14
תחיית המשיח מבטיחה את תחיית המאמין. התקווה הפאולינית כוללת שינוי הגוף, מפגש עם האדון ושחרור מלא מן
הכיליון. אין זו בריחה מן ההווה, אלא נחמה ועידוד לחיים נאמנים.

11. משפט ואחריות

רומים ב' 5-16; י"ד 10-12; הראשונה לקורנתים ג' 10-15; השנייה לקורנתים ה' 10; השנייה לתסלוניקים א' 6-10
הבשורה אינה מבטלת את צדקת אלוהים. הדוחים את המשיח עומדים למשפט; המאמינים עומדים להערכת
שירותם, לא כדי להכריע מחדש הרשעה שהמשיח כבר נשא.

חלק ב' - טקסטים משלימים

12. שליחות ונאמנות למסר

רומים י' 13-17; ט"ו 14-21; הראשונה לקורינתים ט' 16-23; השנייה לקורינתים ד' 1-7; ה' 18-20; גלטים א' 6-10; פיליפים א' 27; השנייה לטימותיאוס ד' 1-5
האמונה באה מן השמיעה, והשמיעה מדבר המשיח. השליחות דורשת בהירות, ענווה והתמדה. המבשר הוא שגריר ולא בעל המסר; עליו להימנע הן משינוי דוקטרינרי והן מהעמדת עצמו במרכז.

סיכום דוקטרינרי

התוכן העיקרי

לבשורה יש נושא: ישוע המשיח, אדם אמיתי ואדון שקם. יש לה מאורע: מותו בעד חטאינו, קבורתו ותחייתו. יש לה סמכות: הדבר התרחש לפי הכתובים. יש לה הצעה: סליחה, צדקה, פיוס וחיים. יש לה דרך קבלה: אמונה. ויש לה אופק: תחייה וכבוד.

מה הבשורה שוללת

היא שוללת כל התפארות, כי ההצדקה בחסד. היא שוללת ערבוב של פעולת המשיח עם זכות אנושית כבסיס לקבלה. היא שוללת מסר שמרכזו שגשוג, הגשמה עצמית או זהות המטיף. היא שוללת אדישות מוסרית, מפני שהחסד המושיע גם מלמד לחיות בחסידות.

תגובת האדם

פאולוס מתאר את התגובה במילים להאמין, לקבל, לציית מן הלב, לקרוא בשם האדון ולפנות אל אלוהים. אין אלה תשלומים נפרדים, אלא היבטים של ביטחון אמיתי העוזב כל יסוד אחר ונח במשיח.

“ציות האמונה” פותח וחותם את אל הרומים. אמונה אמיתית אינה נשארת בודדה או עקרה; היא מניבה ציות כפרי, מבלי להפוך את הפרי ליסוד ההצדקה.

סיכום דוקטרינרי

מסקנה דוקטרינרית

הבשורה שפאולוס הכריז היא הבשורה הטובה על מה שאלוהים השלים אחת ולתמיד בישוע המשיח. הצלב משביע את דרישת הצדק ומגלה אהבה; התחייה מאשרת את הבן ופותחת את הבריאה החדשה. החוטא אינו נושע בהשלמת העבודה, אלא בקבלת המושיע ופועלו המוגמר באמונה.

המאמין מוצדק, מתפייס, מתאחד עם המשיח ונחתם ברוח הקודש. הוא חי תחת החסד, משרת בגוף ומחכה לבן מן השמים. ביטחון התקווה אינו נשען על הטענה שהמאמין לעולם לא ייכשל, אלא על ההכרה שהמשיח לעולם אינו נכשל.

לכן הקהילה מכריזה את המשיח הצלוב והקם, שומרת את הפיקדון השליחי ומתנחמת בהבטחה שהמושיע ישנה את גוף שפלותנו להיות דומה לגוף כבודו.

סיכום דוקטרינרי

נוסחת קריאה

המאורע: המשיח מת, נקבר וקם לתחייה.

המשמעות: מותו היה בעד חטאינו, ותחייתו מבטיחה הצדקה וחיים.

הקבלה: הישועה מתקבלת בחסד, באמצעות האמונה.

התוצאה: המאמין מוצדק, מתפייס, מתאחד עם המשיח ונחתם ברוח הקודש.

התקווה: המשיח יקים וישנה את השייכים לו כדי שיהיו תמיד עמו.

קטלוג מקראי לפי איגרת

רשימה זו היא מפתח לעיון. לעיתים "ישיר" ו"משלים" חופפים, מפני שאותו קטע נעשו גם להכריז את הבשורה וגם לפתח את תוצאותיה.

קטעים מרכזיים א'

אל הרומים - א' 1-17; ב' 16; ג' 21-31; ד' 1-25; ה' 1-21; ו' 1-23; ח' 1-39; י' 8-17; ט"ו 14-21; ט"ז 25-27

הראשונה לקורינתים - א' 17-31; ב' 1-5; ו' 11; ט' 16-23; ט"ו 1-58

השנייה לקורינתים - א' 18-22; ד' 1-7; ה' 14-21; ח' 9

אל הגלטים - א' 6-12; ב' 15-21; ג' 1-29; ד' 4-7; ה' 1-26; ו' 14-15

אל האפסים - א' 3-14; ב' 1-22; ג' 1-12; ד' 1-32; ו' 15, 19-20

אל הפיליפים - א' 5, 12-18, 27; ב' 5-11; ג' 7-21

אל הקולוסים - א' 3-23; ב' 6-15; ג' 1-4

הראשונה לתסלוניקים - א' 4-10; ב' 1-13; ד' 13-18; ה' 9-11

השנייה לתסלוניקים - א' 6-10; ב' 13-17

קטלוג מקראי לפי איגרת

קטעים מרכזיים ב'

הראשונה לטימותיאוס - א' 11-16; ב' 3-7; ג' 16

השנייה לטימותיאוס - א' 8-14; ב' 8-13; ד' 1-8

אל טיטוס - ב' 11-14; ג' 3-8

אל פילימון - 4-21

הערות יווניות עיקריות

בשורה טובה; הכרזה שמרכזת המשיח - euangelion

צדקה / להכריז צדיק - dikaiosyne / dikaioo

חסד, טובת אלוהים החופשית - charis

אמונה, ביטחון / להאמין - pistis / pisteuo

פדות, שחרור במחיר - apolytrolos

פיוס, מעבר מאיבה לשלום - katallage

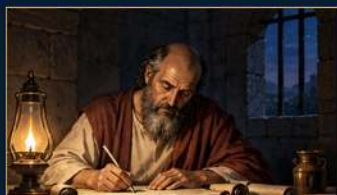
לחתום / ערבון או התחייבות - sphragizo / arrabon

אינפוגרפיקה לימודית

הבשורה בשתיים-עשרה תמונות מקראיות

הבשורה שהכריז פאולוס באיגרותיו

פוסטר מקראי סיפור • עברית מודרנית

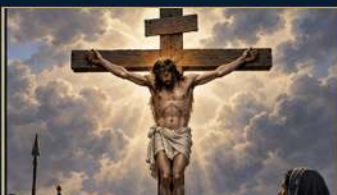
1 פאולוס, שליח הבשורה
בבשורה אינו מחנך; אומץ; הוא התקבל; נחמדה כדי לזכור את ישוע המשיח.

רומים 1:11-12; רומים 4:1-1

2 הצורך של כל בני האדם
כלם חטאים; בחורה מלכה את האשמה; אך אנה עולה להצדיק את עובד העבירה.

רומים 2:1-3; רומים 23:20; אפסים 3:2

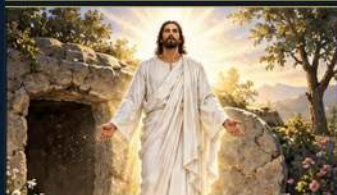
3 המשיח מת בעדנו
ישוע המשיח מת בעד חטאנו לפי הכתובים; הילול עומד בפניו הבשורה.

קורינתים 15:3; רומים 5:8

4 הוא נקבר
קבורתו מאשרת שמונת היה משיח ושמשעה הכפרה החלופי שלו השלים.

קורינתים 15:4; רומים 6:4

5 והוא קם לתחייה
ביום השלישי הוא קם לתחייה לפי הכתובים; ניצחון מבטוח חיים והצדקה.

קורינתים 15:4, 20; רומים 4:25

6 בחדש, באמצעות האמונה
הישועה היא מתנת אלוהים; היא אינה טבעת ממעשים ואינה משארה מקום להתפארות.

אפסים 2:8-9; רומים 3:28

7 מוצדקים
אחרים מפרק בחינם את המאמץ; באמצעות הפדות אשר במשיח ישוע.

רומים 5:1; רומים 26:32-4

8 מפסיקים עם אלוהים
במשיח אלוהים מעניק שלום ומפקיד ביד קהילות את דבר היסוס.

קורינתים 15:18-21; רומים 10:10-11

9 מאוחדים עם המשיח
מי שנמצא במשיח הוא בריאה חדשה; מאוחד עם מותו ותחייתו כדי להיות חיים חדשים.

קורינתים 5:17; רומים 6:4-5

10 חתומים ברוח הקודש
לאחר שנזמרים נזמרים לבשורה; המאמץ נחתם ברוח הקודש; הערבן לנחלה.

אפסים 1:13-14; רומים 4:30

11 החסד המשהה חיים
המעשים אינם טרשים לישועה; הם פרי החיים החדשים האוהבים; משרתם ומתהללים ברוח.

אפסים 2:10; רומים 22:25

12 התקווה המבורכת
המשיח יקם והפוך את הישכים לו; נהיה תמיד עם האדון.

תסלוניקים 4:16-18; פיליפיים 3:20-21

סיכום: המשיח מת בעד חטאנו; נקבר וקם לתחייה; הישועה היא בחסד באמצעות האמונה; המאמץ מוצדק; מפסיק עם אלוהים; מאוחד עם המשיח וחתום ברוח הקודש.

תיאור ביוגרפי

RUPERTO BRAVO BENAVENTE (R.B.B.)

מפתח פרויקטים ראשי ומומחה להנדסת תהליכים, בעל יותר מארבעים שנות ניסיון בבנייה הטכנית והפיננסית של מתחמים תעשייתיים, חקלאיים-מזוניים ותשתיות קריטיות.

מומחה למודרניזציה של מודלים להשקעה ולהטמעת טכנולוגיות מתקדמות, ובהן אקסטרזיה, קריוגניקה ו-HIMSS 7, בגישת כדאיות כלכלית בהתאם לכללי לשכת המסחר הבין-לאומית (ICC).

מהדר ואחראי לעריכת חומרי מקרא והוראה ללימוד. תושב בואנוס איירס, ארגנטינה.

בחיבור זה הוא פועל כיוזם, מחבר-מהדר ואחראי להצגה המערכתית. התוכן הדוקטרינרי מבוסס על ההפניות המקראיות המצוינות ויש לבחנן לאור כתבי הקודש.

הערת מערכת: נכללים רק פרטים מקצועיים המתאימים לפרסום ציבורי; מסמכי זהות, כתובות ונתונים פרטיים אחרים הושמטו.

ביבליוגרפיה והערות סיום

ביבליוגרפיה

כתבי הקודש, Reina-Valera 1960. אגודות המקרא המאוחדות.
 Lacueva, Francisco. Nuevo Testamento Interlineal Griego-Español. Editorial CLIE.
 כמקור ביקורתי משלים לצורות היווניות, Nestle-Aland. Novum Testamentum Graece.
 שלוש-עשרה האיגרות מאל הרומים עד פילימון, בהקשרן הספרותי והקנוני.

הערות סיום

חיבור זה אינו מחליף קריאה ישירה במקרא. מטרתו לשמש מדריך מסודר לבדיקה, להשוואה ולהגות בקטעים. כל מסקנה חייבת להישאר כפופה לדבר אלוהים.

רומים א' 16

”כי אינני בוש בבשורת המשיח...”